

# İnsan Üzerine Bir Kaç Kelam

– Ali ÖZKANLI · 26 Aralık 2009

İnsanoğlu muhabbetle karılmış, özelliklerle donatılmış, sevgi yumağıyla sarılmış ve varlıkların en şerefli olarak yaratılmıştır. Özümüz ne kadar sevgi taşırsa sözlerimizde o oranda sevgi çağlayanı olup gönüllere akacaktır.

O halde sözlerimiz Nisan yağmurları kadar bereketli ve berrak olmalı... Yüreklere aydınlığı, umudu ve sevinci getirmeli... Kalemimizde kelimeler tükenmeden, kâğıtlarımız savrulmadan gönüllerde yer bulmalı... Satırlara düşenler uçmadan kalplerde gerçek yerini almalıdır.

Düşünceler buharlaşmadan, vaktimiz dolmadan sözlerimiz yerine ulaşmalı ve hedefine varmalıdır. Sözlerimiz bazen kıssalarla hayat bulur. Amaç sözde değil özdedir. Ayrıntılara boğulmadan kısa ve öz olarak mesaj yerine ulaşmalıdır. Bilmediğini bilmeyenlere sözlerin ulaşması adeta imkânsızdır. Anlamaya laf anlatmak işlerin en zorudur. Bilmediğini bilmeyene sözler nasıl ulaşsın ki. Bilmediğini bilenler az sözle çok şeyleri anlar.

Yüce yaratıcının"Ol" emriyle kâinatta her şey bir anda hayat bulur. Kûn Feyekûn... Sonra Sükûn... Hayat kaynağımız olan hava, ateş, su ve toprak dile gelse de bir konuşsa... Bize neler anlatırlar acaba... Altı yönden sarılan şu kâinat... On sekiz bin âlem... Bilmediğimiz o kadar çok şey var ki...

Kâinatın özü muhabbetle karılmıştır. Her şey zıddıyla hayat buluyor. Azapla ile Rahmet, Celal ile Cemal, Korku ile Ümit... Sözler dudaktan çıkarsa sadece kulakta kalıyor. Gönülden çıkan sözler doğrudan gönüllere ulaşıyor. Kalp aklın çıkamadığı yücelere erişiyor.

Seher vakti esen rüzgâr yüreğimizi okşuyor. Şebnem damlacıklarını hatırlatan sözler dudaklarda tomurcuklanıyor. Cennet güllerinin sularıyla yıkanan sözler yüreklere işliyor. Rüzgârda dalgalanan başakların tesbih, tahmid ve tekbir sözleri gönülleri coşturuyor. Âdemoğlunu Esfel-i Saflından A'lay-ı İlliyyine çıkararak ve Ahsen-i Takvime ulaştıran sır... Eşref-i Mahlûkat olan insanın tezkiye, terbiye sonucu İnsan-ı Kâmile ulaşma serüveni...

Dumansız ateşten yaratılan şeytanlar, dumanlı ateşten yaratılan cinler, nurdan yaratılan melekler ve topraktan yaratılan insan. Ona ruh üflenip ete kemiğe bürünmesiyle hayat bulması. İnsanın dilinden dökülen sözlerle şelale havuzunda yüzer, gönül ışığının aynasında gezer ve sükûnetin duasında ezber olur.

Dilin düğümü çözüktü, gönül kapıları açıkken diller duaya, eller semaya gönüller de Mevla'ya bakarsa gam denizinde tatlı bir huzur, esenlik bahçesinde sürur hâkim olur. Özler sözlere tesir eder ve görevini

tamamlar. Özüyle ve sözüyle Hakk'ta olup gerçekleri söyleyenlere selam olsun...